

סיפור חיים בשפחה

בסעודת ליל שבת אחת, שמו לב תלמידי הבעל שם טוב, שהרבי שלהם מחזיר בשמחה בתחלת הסעודה, ואחר כך שוב, בין דברי התורה והנגונים, צחק הרבי בהנאה עוד פעמים.

במוצאי השבת הזמין הבעל שם טוב כמה מתלמידיו לצאת אתו למסע לעבר העיר אפסרה.

כשהם הגיעו למקום, בקש הבעל שם טוב להזמין אליו את שבתו 'כורך הספרים' ואשתו.

בני הזוג הגיעו נרגשים והבעל שם טוב בקש מהם: "ספרו לנו איך עברה עליכם השבת האחרונה..."

פניו של הכורך הסמיקו, והוא ספר: "בעבר, התפרנסתי היטב מכריכת הספרים וקר וכלנו לענג את השבת כראוי. אבל עם השנים הפרנסה הלכה והתמעטה, עד שבשבוע האחרון, לא היה לנו דבר עבור שבת. לא רציתי להנות מן הצדקה, ולכן בקשתי מאשתי שלא תבקש שום דבר מן השכנים ונסתדר עם מה שיש... בצהרי יום ששי יצאתי לבית הכנסת לקבל את השבת מקדם, כהרגלי, אך כשחזרתי, ראיתי שהבית מואר, והשלחן מלא במטעמים!

לא רציתי לכעס על אשתי על שהלכה לבקש כסף מן השכנים, לכן קדשתי על הין ואחר כך שאלתי אותה בנחת מאיפה היה לה כסף לקנות הכל.

אשתי ספרה שהיא נקתה את הבית ומצאה בגד ישן, שהיו עליו כפתורי כסף. היא מהרה למכור את הכפתורים, ותמוזתם השיגה את כל מה שאני רואה על השלחן!

הייתי כל כך מאושר במצות השבת ששוב הזדמן לנו לקיים בהדור, עד שקמתי ורקדתי סביב השלחן, כשגם אשתי רוקדת כנגדי.

אחרי אכילת המרק, שוב רקדנו ושמחנו, וכך גם אחרי אכילת הלפתן... אם משהו לא היה בסדר בהנהגה הזו – אמר שבתו הכורך במבוכה – אגא הורה לי דרך תשובה.."

פניו של הבעל שם טוב האירו למשמע הספור. "כשאתם רקדתם מתוך שמחה של מצוה, היתה שמחה גדולה ושלוחה, בכל העולמות העליונים", הוא אמר. "לכן גם אני שמחתי בסעודה שלוש פעמים. ועכשיו, אמרו לי מה תרצו – האם בן שיולד לכם, או פרנסה ברוח?"

בני הזוג בקשו לזכות בבו, ואכן הבן שנולד בברכת הבעל שם טוב, גדל להיות הצדיק, רבי ישראל, המגיד מקוז'ניץ.

